

k budíku a začala se urychleně oblékat. Sáhla po šatech s květovaným vzorem, které měla díky bohu připravené a pověšené na ramínku, a celá zadýchaná zamířila do koupelny. Splašeně popadla kartáček, provedla pár zbrklých tahů doprava a doleva, vypláchla si pusy a za burácejícího zvuku zdolávala schody dolů do přízemí.

„To snad není pravda, první den a ty hned zaspíš. Tvůj táta touto dobou už dávno pracuje a ty nejsi schopná vstát v sedm hodin!“ nemohla si její matka Emily odpustit jízlivou poznámku. Byla již nastoupená zcela ustrojená a tiskla k sobě Nathaniela, Vickiina mladšího bratra. Ten se celou situací evidentně bavil a po sestře hodil kyselý úšklebek.

„Dobře, tak jsem zavřela na chvíli oči,“ procedila mezi zuby, „a ty se moc netlem,“ sykla podrážděně směrem k bratrovi.

Všichni tři bleskurychle nastoupili do auta a připásali se. Cesta do školy byla poněkud svižnější než obvykle a ještě než se oba stihli se svou matkou rozloučit, Vicki jí s pozvednutým obočím věnovala uznalý pohled. Emily zareagovala pokrčením ramen a pohrdavým výrazem, kterým dávala najevo, že tato zběsilá jízda byla její zásluhou. „Hezký první školní den, broučci, a trochu sebou pohněte,“ zavolala ještě za nimi.

Oba přidali do kroku a i přes nepříjemný ranní incident procházeli školním pozemkem bok po boku. Victoria se nahnula směrem k bratrovi: „Nathane, dávej dnes velký pozor. Učitelé budou určitě říkat důležité

informace, takže si vše zapisuj. Po hodině na mě počkej před šatnami, možná se chvíli zdržím, ale půjdeme domů společně.“ Nathaniel neodpověděl, ale aspoň mlčky pokývl na souhlas.

S bratrem začala bezpochyby cloumat puberta, která jim poněkud ztížila vzájemnou komunikaci. Do té doby k sobě měli vždy hodně blízko a hráli si spolu, i když je od sebe dělil patrný věkový rozdíl. Zatímco jí bylo osmnáct, on včera oslavil své dvanácté narozeniny.

S pocitem studu si vybavila přívěsek srdce s fotografií rodiny uvnitř, který mu k této příležitosti nechala zhotovit, a on jej přijal s opovržlivým pohledem. Nejspíš ji měl za sentimentální ségru, která se s ním marně snažila vycházet, ale místo toho si přivodila akorát trapas. V duchu si tiše povzdychla a zatrásla hlavou, aby se vymanila z těchto myšlenek.

Jindy rušná šatna byla bez jediného živáčka. Vicki i Nathan usoudili, že jsou už všichni ve třídách a jim zbývá pouhá minuta do začátku úvodní hodiny. Co nejrychleji si sundali boty, na nohy nasadili přezůvky a každý pelášil svižným krokem ke svojí učebně.

Školní kampus byl rozdělen na základní a střední sekci, přičemž ta, kterou navštěvoval Nathaniel, se vyskytovala v levé části komplexu, kam docházely děti z šestých až devátých tříd. Vicki, na rozdíl od něj, zamířila doprava.

Náhle se školou rozlehlo silné zazvonění... hodina začala. Přidala do kroku a zdolávala poslední schodiště,